

и рждѣ, когато има нужда, ще плюнемъ на еничерката, или пишовъ съ куршумъ въ очитѣ.

Кърджали: Михалаке ти се подигравашъ съ мене. Тоя пжтъ е дългъ и не е разбранъ.

Михалаки: Ти ми кажи по-късия и разбрания:

Кърджали: Азъ ще направя въстание съ албанската стража, а ти се споразумей съ хората си, за да нападнемъ на конака и убиемъ папата и послѣ . . .

Михалаки: (*прѣкъсва го*) Доста Аго ефенди. . . . веднажъ само можа да ни измамишъ; но, вторий пжтъ не ще можешъ да хванешъ старата врабка въ кафеза. Ний ще да въстанемъ, но папата ще да ти проговори, Селима ще ти се усмихне и ти пакъ щепочнешъ насъ да убивашъ; нѣй-послѣ, азъ познавамъ твоитѣ албанци; на бой тѣ слѣдъ тебъ отиватъ, нъ за въстание едва ли знаеть тѣ че си безъ честь и безъ вѣра. — Не ми се сърди, азъ съмъ твой приятель и съмъ готовъ да ти помогна.

Кърджали: Намѣри ерѣдство за да взема Селима.

Михалаки: Чакай да се посвѣтвамъ съ бабичката; тя е по умна отъ мене.

Кърджали: Свѣтвай се ако щешъ и съ дявола, азъ ще да ти направя и всичко каквото искашъ.

Михалаки: (*усмихва се подъ мустака*). Ще ми се да вѣрвамъ (*влиза въ другата стая. Кърджали сѣди умисленъ и гледа въ огъна. Влиза Михалаки*) успокой се аго, Фарика обѣща да ти помогне, нъ трѣбва да останешъ до ерѣдъ ноцъ. Ела седни тука да се нахранимъ (*Кърджали сѣда, а Михалаки донася едно печено прасенце и една бжкличка вино*) Това сж най-добритѣ свидѣтели за всичкитѣ тайни, защото не сж любопитни и не могатъ да говорять. (*Поханноватъ и Михалаки дига бжкличката*). За твое здраве Кърджали, слава на прахътъ на Кордаки и на него витѣ думи (*Пие вино*).

Кърджали: (*Взема бжклицата*). За твое здраве